

नवमेघप्रभः प्रांशुः श्रीमानुज्ज्वलविग्रहः । ततः श्यामत्वमापन्ना जना जनपदेश्वर ।

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सुमहान् संशयो मेऽद्य प्रोक्तोऽयं सञ्जय त्वया । प्रजाः कथं स्रुतपुत्र सम्प्राप्ता श्यामतामिह ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ सर्वेऽप्येव महाराज दीपेषु कुरुनन्दन । गौरः कृष्णश्च पातङ्गो यतो वर्णान्तरे दिजाः ।

श्यामो यस्मात् प्रवृत्तो वै तत्ते वक्ष्यामि भारत । ततः परं कौरवेन्द्र दुर्गमेलो महोदयः ।

केशरी केशरयुतो यतो वातः प्रजायते । तेषां योजनविष्कम्भो द्विगुणः प्रविभागशः ।

वर्षाणि तेषु कौरव्य सप्ताक्तानि मनोषिभिः । महामेरुर्महाकाशो जलदः कुमुदोत्तरः ।

जलधारो महाराज सुकुमार इति स्मृतः । रेवतस्य तु कौमारः श्यामस्य मणिकाञ्चनः ।

केदारस्थाय मोदाकी परेण तु महापमान् । परिवार्य च कौरव्य दैर्घ्यं ह्रस्वत्वमेव च ।

जम्बूदीपेन सङ्ख्यातस्तस्य मध्ये महाद्रुमः । शाको नाम महाराज प्रजा यस्य सदानुगाः ।

तत्र पुण्या जनपदाः पूज्यते यत्र शङ्करः । तत्र गच्छन्ति सिद्धाश्च चारणा देवतानि च ।

धार्मिकाश्च प्रजा राजंश्चत्वारोऽतीव भारत । वर्णाः स्वधर्मनिरता न च स्तेनोऽत्र दृश्यते ।

दीर्घायुषो महाराज जराढृत्युविवर्जिताः । प्रजास्तत्र विवर्द्धन्ते वर्षास्त्रिव समुद्रगाः ।

नद्यः पुण्यजलास्तत्र गङ्गा च वज्रधागता । सुकुमारी कुमारी च सीता कावेरिका तथा ।

महानदी च कौरव्य तथा मणिजला नदी । चतुर्वर्द्धनिका चैव नदी भरतसत्तम ।

तत्र प्रवृत्ता पुण्यादा नद्यः कुरुकुलोदह । सहस्राणां प्रतान्येव यतो वर्षति वासवः ।

न तासां नामधेयानि परिमाणं तथैव च । शक्यते परिसङ्ख्यातुं पुण्यास्ता हि सरिद्धराः ।

तत्र पुण्या जनपदाश्चत्वारो लोकसम्भवाः । मृगाश्च मशकाश्चैव मानसा मन्दगास्तथा ।

मृगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वधर्मनिरतास्तथा । मशकेषु तु राजन्या धार्मिकाः सर्वकामदाः ।

मानसाश्च महाराज वैश्यधर्मोपजीविनः । सर्वकामसमायुक्ताः शूरा धर्मार्थनिश्चयाः ।

शूद्राश्च मन्दगास्तत्र पुरुषा धर्मशीलिनः । न तत्र राजा राजेन्द्र न दण्डो न च दण्डिकः ।

स्वधर्मेऽप्येव धर्मज्ञास्ते रचन्ति परस्परं । एतावदेव शक्यन्तु तत्र दीपे प्रभाषितुं ।

एतदेव तु श्रोतव्यं शाकदीपे महैराजसि ।

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भूमिपर्वणि शाकदीपवर्णने एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ उत्तरेषु च कौरव्य दीपेषु श्रूयते कथा । एवं तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे ।

घृततोयः समुद्रोऽत्र दधिमण्डोदकः परः । सुरोदः सागरश्चैव तथाऽन्यो जलसागरः ।

परस्यरेण द्विगुणाः सर्वेऽक्षीपा नराधिप । एवमेव महाराज समुद्रैः परिवारिताः ।

गौरस्तु मध्यमे दीपे गिरिर्मानः शिलो महान् । पर्वतः पश्चिमे कृष्णे नारायणसखा नृप ।

तत्र रत्नानि दिव्यानि स्वयं रचति केशवः । प्रसन्नश्चाभवत्तत्र प्रजानां व्यदधत्सुखं ।

कुशस्तम्भः कुशदीपे मध्ये जनपदैः सह । समूज्यते शाल्मलिश्च दीपे शाल्मलिके नृप ।

क्रौञ्चदीपे महाक्रौञ्चो गिरीरत्नचयाकरः । समूज्यते महाराज चातुर्वर्ण्येन नित्यदा ।